

DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH Z GEOGRAFII

do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych uczniów

Uczniowie o inteligencji niższej niż przeciętna

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- pozostawianie większej ilości czasu na przygotowanie się z danego materiału (dzielenie go na małe części, wyznaczanie czasu na jego zapamiętanie i odpytywanie)
- uwzględniać trudności z zapamiętywaniem nazw, nazwisk, dat,
- w czasie odpowiedzi ustnych dyskretnie wspomagać, dawać więcej czasu na przypomnienie, wydobyć z pamięci nazw, terminów, dyskretnie naprowadzać
- częściej powtarzać i utrwalać materiał
- podczas uczenia stosować techniki skojarzeniowe ułatwiające zapamiętywanie,
- wprowadzać w nauczaniu metody aktywne, angażujące jak najwięcej zmysłów (ruch, dotyk, wzrok, słuch), używać wielu pomocy dydaktycznych, urozmaicać proces nauczania
- zróżnicować formy sprawdzania wiadomości i umiejętności tak, by ograniczyć ocenianie na podstawie pisemnych odpowiedzi ucznia
- przeprowadzać sprawdziany ustne z ławki, niekiedy nawet odpytywać indywidualnie, często oceniać prace domowe.
- w związku z dużym problemem w selekcji i wyborze najważniejszych informacji z danego tematu można wypisać kilka podstawowych pytań, na które uczeń powinien znaleźć odpowiedź czytając dany materiał (przy odpytywaniu prosić o udzielenie na nie odpowiedzi).

Uczniowie o specyficznych trudnościach w uczeniu się

Dyskalkulia

Oceniam przede wszystkim tok rozumowania, a nie techniczną stronę liczenia.

Zły wynik końcowy wcale nie świadczy o tym, że dziecko nie rozumie zagadnienia. Dostosowanie wymagań będzie dotyczyło tylko formy sprawdzenia wiedzy poprzez prześledzenie toku rozumowania w danym zadaniu. Nie dyskwalifikować pracy z powodu złego wyniku arytmetycznego przy właściwym toku rozumowania – można zapytać jak uczeń rozwiązał zadanie.

Dysgrafia

Dostosowanie wymagań będzie dotyczyło formy sprawdzania wiedzy, a nie treści. Wymagania merytoryczne, co do oceny pracy pisemnej powinny być ogólne, takie same, jak dla innych uczniów, natomiast sprawdzenie pracy może być niekonwencjonalne. Np., jeśli nauczyciel nie może przeczytać pracy ucznia, może go poprosić, aby uczynił to sam lub

przepytać ustnie z tego zakresu materiału. Może też skłaniać ucznia do pisania drukowanymi literami lub na komputerze.

Uczniowie z dysleksją rozwojową

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- uwzględniać trudności z zapamiętywaniem nazw, nazwisk, dat
- w czasie odpowiedzi ustnych dyskretnie wspomagać, dawać więcej czasu na przypomnienie, wydobyć z pamięci nazw, terminów, dyskretnie naprowadzać
- częściej powtarzać i utrzymywać materiał
- podczas uczenia stosować techniki skojarzeniowe ułatwiające zapamiętywanie
- wprowadzać w nauczaniu metody aktywne, angażujące jak najwięcej zmysłów (ruch, dotyk, wzrok, słuch), używać wielu pomocy dydaktycznych, urozmaicać proces nauczania
- zróżnicować formy sprawdzania wiadomości i umiejętności tak, by ograniczyć ocenianie na podstawie pisemnych odpowiedzi ucznia
- często oceniać prace domowe
- pozostawianie większej ilości czasu na przygotowanie się z danego materiału (dzielenie go na małe części, wyznaczanie czasu na jego zapamiętanie i odpytywanie). Stosować metody poszukujące, obserwacyjne i badawcze.
- należy mieć na uwadze zasadę stopniowania trudności oraz „od bliższego do dalszego”, czyli obserwacji i opisu najbliższego otoczenia poprzez przyrodę Polski do całego świata.
- szczególnie przydatne i ważne jest wykonywanie prostych doświadczeń oraz ich obserwacja
- pozostawić więcej czasu na naukę trudnych pojęć, symboli
- unikać wywoływania ucznia do mapy. Nie wymagać znalezienia z pamięci konkretnego punktu na mapie bez omówienia jego lokalizacji.
- łagodniej oceniać wykresy, mapki, rysunki, które są mniej przejrzyste i mniej starannie wykonane
- w pracach klasowych, czy zadaniach przeznaczonych do samodzielnego wykonania upewnić się, czy uczeń rozumie czytany tekst. Nie dyktować tekstu zadań. Uczeń powinien dostać zadanie zapisane na kartce
- w czasie odpowiedzi ustnych dyskretnie wspomagać, dawać więcej czasu na przypomnienie
- wydobyć z pamięci nazw, terminów, dyskretnie naprowadzać
- zapisywać na tablicy obce nazwy.
- unikać stosowania map konturowych
- na kartce przygotować zwięzłe polecenia do pracy grupowej

Uczniowie z zaburzonymi funkcjami percepcyjno-motorycznymi

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- uwzględniać trudności z zapamiętywaniem nazw geograficznych
- w czasie odpowiedzi ustnych dyskretnie wspomagać, dawać więcej czasu na przypomnienie, wydobyć z pamięci nazw, terminów, dyskretnie naprowadzać
- częściej powtarzać i utrzymywać materiał

- podczas uczenia stosować techniki skojarzeniowe ułatwiające zapamiętywanie
- wprowadzać w nauczaniu metody aktywne, angażujące jak najwięcej zmysłów (ruch, dotyk, wzrok, słuch) , używać wielu pomocy dydaktycznych, urozmaicać proces nauczania
- zróżnicować formy sprawdzania wiadomości i umiejętności tak , by ograniczyć ocenianie na podstawie pisemnych odpowiedzi ucznia
- przeprowadzać sprawdziany ustne z ławki , niekiedy nawet odpytywać indywidualnie
- często oceniać prace domowe

Uczniowie cudzoziemcy

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- przygotowywać krótkie, jasne i proste tłumaczenia zagadnień dostosowując je do znajomości języka polskiego przez ucznia;
- akceptować i chwalić każdą prawidłową odpowiedź ucznia (nawet jednowyrazową, czy nie do końca poprawną gramatycznie);
- w wypowiedziach pisemnych oceniać komunikatywność (dopuszczać występowanie błędów językowych);
- rozwijać sprawność mówienia i pisania (ćwiczenia w pisaniu mogą dotyczyć przepisywania i uzupełniania krótkich tekstów) szczególnie, jeśli uczeń nie zna alfabetu (np. używa tylko cyrylicy);
- doceniać takie umiejętności, jak czytanie ze zrozumieniem, wyszukiwanie informacji, ogólne rozumienie tematyki i problematyki tekstu;
- stosować język instrukcji – krótkie, proste, jasne komunikaty oraz krótkie pytania;
- umożliwić korzystanie podczas lekcji ze słownika dwujęzycznego tradycyjnego lub elektronicznego;
- pozwolić uczniowi na zadawanie pytań pomocniczych pozwalając na korzystanie w tym celu ze słownika czy tłumacza elektronicznego;
- nie przywiązywać zbyt wielkiej wagi do poprawności językowej wypowiedzi ucznia;
- angażować uczniów w pomoc koleżeńską w klasie, po lekcjach, podczas zajęć świetlicowych;
- udzielać informacji zwrotnej podczas lekcji;
- stosować bogaty materiał ikonograficznego (zdjęcia, mapy, wykresy, schematy) przy wyjaśnianiu zagadnień tematycznych;
- włączać ucznia w pracę zespołową i dostosowywać instrukcje do jego językowych umiejętności;
- akceptować każdą formę wypowiedzi świadczącej o zrozumieniu zagadnienia (nawet jednorazową czy błędną gramatycznie);
- traktować gramatykę w sposób funkcjonalny;
- oceniać te elementy, które możliwe są do oceny ze względu na poziom ucznia i podstawę programową w kraju, w którym uczył się dotychczas;
- Jeśli jest taka potrzeba wydłużyć czas pracy.